

גנזי חיים
על
סידור הרש"ש
ערבית של חול

מאת תלמידי הרה"ג רבי

מרדכי עטייה

שליט"א

מהדורת לימוד - כסלו תשע"ז

וְהוֹאֲרֵזוּם יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחָזֵית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ. וְלֹא יַעֲיִר
כָּל זַמְתּוֹ: ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה יְהוָה הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ:

(ואומר החזן) בָּרְכוּ אֶת יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה הַמְבַרֵךְ:

(ועונים הקהל) בָּרוּךְ יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה הַמְבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

(וחזר החזן) בָּרוּךְ יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה הַמְבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ

מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחֹכְמָה. פּוֹתֵחַ

שַׁעֲרִים בְּתַבּוּנָה. מַשִּׁיבָה עֲתִים

וּמַזְלִיף אֶת הַזְּמַנִּים וּמַסְדֵּר אֶת

הַכּוֹכָבִים. בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרְקִיעַ כְּרָצוֹנוֹ. בּוֹרֵא

יוֹמָם וְלַיְלָה. גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי זֹשֶׁף וְזֹשֶׁף מִפְּנֵי אֹר.

הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה.

יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה יְהוָה אַתָּה בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה

הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אֱהָבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲמֻךְ

אֱהָבַת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת

זִקְקִים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת. עַל כֵּן

יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ

נְשִׁיחַ בְּזִקְיָךְ וּנְשִׁימֵחַ וְנַעֲלוֹז בְּדַבְּרֵי

תְּלַמוּד תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְזִקְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם זֵי יֵינוּ

וְאוֹרֵךְ יַמֵּינוּ. וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֱהָבַתְךָ לֹא תִסּוּר מִמֶּנּוּ

לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{היה חזק ויחיה ארון הכל} יְהוָה אֱהָב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שמע

א

יחוד ה' הו' יה' גי' יי'א' דס"ג

ב

מדריגה ז'
יוד ה' ו'יו ה'י

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

מדריגה ה' וז'
יוד ה' ו'או ה'י
יוד ה' ו'או ה'י

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דו"א הכולל.

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

מדריגה ב' שהיא ד'
י' יה' יהו' יהוה

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

ס"ה גי' רפ"ח

לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות שם ב"ן

מדריגה ז' פנים דמלכות

יוד ה' ה' וו ה'ה

ועי"ז נק' שמו (דשמע)

ד (ע דשמע)

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש (מא"א) ו' ומנפ"ר ומנפ"ר וו ומנפ"ר ומנפ"ר גי' ע' מיסוד דאימא

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

רוח (מאבא) וו יוד ה' ה' וו ה'ה גי' ע' מיסוד דאימא

מבינה דאימא
ו' אותיות

מז"ת דאימא
מספר ס"ג

יוד ה' ו'או ה'י (משמה דאימא)

יוד ה' ו'או ה'י ע"ה

גי' ע' מזח"ס דאימא

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י (כלים חיצונים
דו"ק דזו"ן), [דחג"ת ונה"י דצ' דאבא] [ד] [מ]אימא.
עם מזחין פנימים דעיבור דצ', דל' וצ' דצלם, שהם
ג' אלהים, עם חלקי הנרנח"י, והמקיפין המלוכשין
בהם, שהם ג' אהי"ה וג' הויו"ת ונקודותם כידוע.
שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות,
דנרנח"י דנפש דנ"ר, דנשמה, דב"ן דמ"ה ודב"ן.

חיה דנרנח"י
דנפש דנ"ר
דנשמה
אהי"ה
יהוה
אלהים

נשמה דנרנח"י
דנפש דנ"ר
דנשמה
אהי"ה
יהוה
אלהים

לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דבירורים
הנז', הכלולים בתוך הנוק', העומדת בהיכל
אהבה דבריאה.

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י
דנפש דנ"ר דנשמה

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י
דנפש דנ"ר דנשמה

לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד
דתבונה, לת"ת דתבו' ומצטנן הארת הלבוש הנז',
לצורך [שפע יסוד דו"א, לכניסה בכלי] ת"ת דזו"א.

אהי"ה
יהוה
אלהים

אהי"ה
יהוה
אלהים

בערבית ישׁראל

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת (כלים פנימים ואמצעים דזו"ן)] דנה"י דפרצוף ו"ק (קטנות) דיש"ס.

עם מוחין פנימים דצ' דצלם המלובשים בהם, עם מוחין פנימים דיניקה המלובשים בהם, שהם אלהים דיודי"ן, וריבוע אלהים פשוט, שהם גמט' ש"ר והם מוחין דחו"ב. ואותיות דריבוע אלהים מלא, שהם מ"א אותיות גמט' אל"י והם מוחין דחו"ג. עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלובשים בהם, שהם ד' אהיה וד' הויות, ונקודותם כידוע, שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש (צ'), דרוח (יניקה), דנשמה, דמ"ה דמ"ה ודב"ן:

נשמה דנרנח"י דנפש

דרוח דנשמה

אהיה
יהוה

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י

דנפש דרוח דנשמה

אהיה יהוה אהיה יהוה
יהוה יהוה יהוה יהוה

חיה דנרנח"י דנפש

דרוח דנשמה

אהיה
יהוה

בינה

א אל אלה אלהי אלהים

גי' ר

חכמה

אלף למד הי יוד מם

גי' ש

חו"ג דדעת (מ"א אותיות)

אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם

גי' אל"י

מוחין פנימים דיניקה דצ' דצלם דו"ק דיש"ס, לחח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת] (כלים פנימים ואמצעים) דנה"י דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דבינה דז"א:
יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

[לד.]

ביוצר ישראל

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת (כלים פנימים ואמצעים דזו"ן)] דכחב"ד וחג"ת (ל"מ) דפרצוף ו"ק (קטנות) דיש"ס.

(עם מקיפי הל"מ המלוכשים בהם) עם המוחין דיניקה המלוכשים בהם שהם י"ה דאלהים דיודי"ן בהכאה גי' ש', מקיף דחכמה. וי"ה דאלהים דההי"ן בהכאה גי' ר', מקיף דבינה. וי"ה דאלהים דאלפי"ן, מקיף דחסדים. וי"ה פשוט, מקיף דגבורות שניהם גי' אל"י. עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכשים בהם, שהם ט' אהיה וט' הויות, ונקודותם כידוע. שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנח"י (מ') ודנרנח"י דרוח (ל') דרוח (ניקה), דנשמה, דמ"ה דמ"ה ודב"ן:

יחידה דנרנח"י דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

נשמה דנרנח"י דנח"י

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י

דנח"י דרוח דנשמה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

חיה דנרנח"י דנח"י

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

נשמה דנרנח"י דרוח

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י

דרוח דרוח דנשמה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

חיה דנרנח"י דרוח

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

מקיף דבינה (יו"ד x ה"ה)

הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה

גי' ר'

מקיף דחכמה (יו"ד x ה"י)

הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי

גי' ש'

מקיף דחסדים

יוד הא גי' כ"ו

מקיף דגבורות

יה גי' ט"ו

גי' אל"י

מוחין מקיפים דל"מ דצלם דו"ק דיש"ס לחח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת] (כלים פנימים ואמצעים) דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דח"ו ב דבינה דז"א. (ובר"ח גם דכתר): יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

[לה.].

הקדמה לה' אלקינו ה'

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמוחא סתימאה דא"א מוחין דיניקה, לאו"א ודעת. דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן דמוחא סתימאה דא"א מיו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב דא"א מבג"ה דמוחא סתימאה דא"א, וע"ב וס"ג לדעת מו"י"ו דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמוחא סתימאה.

(ב)
אלהינו
אימא [ותבונה]
מה"י ראשונה דע"ב
דבג"ה דמ"ס דא"א
אהיה
יהיה
אלף הי ויהי הי
(לבג"ה דאו"א וישסו"ת)
[לאימא ותבונה]

(ג)
יהו אדני
דעת (תרין מזלין)
מו"י"ו דע"ב דדת"י (חסדים)
דמ"ס דא"א
אהיה
יהיה
יהו יהי ויהי הי נוצר
יהו יהי וואו יהי נקה
(לדת"י דאו"א וישסו"ת)
[לתרין מזלין]

(א)
יהו אדני
אבא [ויש"ס]
מיו"ד דע"ב דחח"ן
דמ"ס דא"א
אהיה
יהיה
יהו יהי ויהי הי
(לחח"ן דאו"א וישסו"ת)
[לאבא ויש"ס]

יכוין לסלק האור שבפרק
אמצעי הנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע חסד דז"א, לכניסה
בכלי] חכמה דז"א

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון דהוד דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע הוד דז"א, לכניסה
בכלי] גבורה דז"א.

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון הנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[שפע נצח דז"א, לכניסה
בכלי] חסד דז"א.

ועד"ז יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה, ומאח"פ דא"ק לעתיק, וכן מזה לזה עד רום המעלות, כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרצופים לעלות מ"ן, כל פרצוף לפרצוף שלמעלה ממנו, כדי שיזדווגו כל הפרצופים הנז' במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות לפרצוף שלמטה מהם:

ביוצר (מערכת הכ"ד שעות)

יכוין להמשיך הטיפה שהוא שהוא שם ע"ב עם ה"ח מחסדים
דדעת דע"י לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א ומשם למזל ח' נוצר
חסד ומשם לדעת העליון ונקה מזל י"ג:
ויזדווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א וימשיך הטיפה עם החסדים
הנ"ל לכחב"ד* דאבא
יהו יהי ויהי הי
יהו יהי ויהי הי
יהו יהי ויהי הי
יהו יהי ויהי הי

(* א"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקכ"ד ע"ב. עיי' שע"ר ח"ב ש' ע"ו.)

[לה:]

יכוין לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

אחד
יד

א"ז ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא.

ד נוקביה לאה [ורחל], ורחל העומדת אחורי ד' ספי' תנה"י דז"א שבה שם אדנ"י.

אחדות גמורה יאהדוניה

יכוין למסור עצמו עק"ה. ויכוין לקבל ד' מיתות בית דין מד' אותיות הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב.

ע"ב	יוד ה' ויו ה'	א	ולייחדם ע"י	א	סקילה
ס"ג	יוד ה' ואו ה'	ה	ולייחדם ע"י	ד	שריפה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	ולייחדם ע"י	נ	הרג
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	ולייחדם ע"י	י	חנק

ויכוין להעלות נרנח"י [דנשמה וחיה] שלו למ"ן אל הנוק' דז"א דאצילות העומדת בבריאה. ולהמשיך לה י"א"י דס"ג דאותיות מכתר וחכמה דאימא, והם כמספר א"ל בסוד חסד אל. ויכוין להמתיק בו את הב"פ ש"ך ש"ך דינים דזו"ן הנכללים אח"כ (*). בה. ועי"ז מתמלא שם אדנ"י שבה אלף דלת נו"ן יוד (**). שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ ש"ך ש"ך וי"א"י.

גם יכוין להעלות נרנח"י [דנשמה וחיה] שלו עם הנוק' דז"א, [עם שברי הכלים, מהיכל אהבה (ג) דבריאה] עם הרפ"ח ניצוצין [עם זו"ן דקט'], אל הז"א (היינו אבד"ו - מע"א דף צ' רע"א).

מדריגה ז'	יוד ה' ויו ה'	ע"ב דע"ב - מלכות דחסד בירורי ב"ן דע"י, ואבא, וז"א.
מדריגה ה' וז'	יוד ה' ואו ה'	ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה בירורי ב"ן, דנוק' דע"י, ואימא, ונוק' דז"א.
מדריגה ג' וז'	יוד הא ואו הא	ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י בירורי ב"ן, דא"א, ויש"ס, ויעקב.
מדריגה ב' שהיא ד'	י"ה י"הו י"הוה	ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.
ס"ה גי' רפ"ח		

ויכוין לחבר זו"ן, ומתחברת רחל עם לאה יאהדוניה

(החיבור לצורך נתינת כוח לאו"א לברר, מע"א דף צ"א ע"ב. עי' בא"ל ח"א דף נ"ד סע"ב)

(* עי' שם משמעון דף קס"א סע"א, המיתוק נעשה בנסירה.

(** אדנו"ת מלא מראה על שלימות הנוק'.

גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס מוחין דהויה ואדני עם הנרנח"י דו"ק דזו"ן: (ד)

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יְאֱהִיָּה

לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן

גם יכוין לסלק האור שבפרק אמצעי דהוד דתבונה, ולהעלות לת"ת דידה, ומצטנן הפרק הנז' לצורך [שפע גבורה דז"א, לכניסה בכלין] בינה דז"א. (ה)

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם אותם המוחין שנכנסו בתיבת שמע ישראל עם נשמתו [וחייתו], עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דז"א, עם הבירורים הנז', למ"ן לאו"א. (ו)

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱלֹהִים

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱלֹהִים

אֱהִיָּה יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים

[לו.]

ביוצר

יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל:

**אֱהִיָּה
יְהוָה**

**אֱהִיָּה
יְהוָה**

**אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה**

**אֱהִיָּה
יְהוָה**

**אֱהִיָּה
יְהוָה**

**אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה**

**אֱהִיָּה
יְהוָה**

בינה

הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה

חכמה

הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי

גבורות
י"ה

חסדים
יוד הא

למ"ן לאו"א

בערבית

גם יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל.

**אֱהִיָּה
יְהוָה**

**אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה**

**אֱהִיָּה
יְהוָה**

בינה

א אל אלה אלהי אלהים

חכמה

אלף למד הי יוד מם

חז"ג

**אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד,
אלף למד הי יוד מם**

למ"ן לאו"א

וזה ע"י שיכוין שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א שנפלו במקום זו"ן. ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א ע"י נשמה וחייה שלו וע"י ע"ב ס"ג [דאו"א] (מע"א דפצ"א ע"ב). גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א ע"י שגם הם יבררו מבירורי אחוריים דא"א שנפלו במקומם. גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק' ע"י שגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק' שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק.

ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג:

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

איהיהיה

יאהיהיה

ומוציאים הי"ס דמ"ה ממצח דא"ק [טיפות המוחין דחו"ג עם] תשלום הי"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק, הנוגעים לבירורים הנז'. ונמשכים המוחין הנז' עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק, ויורדים ומתלבשים בנה"י דעתיק.

(פרק עליון - חב"ד) ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י.

איהיהיה

ולחמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה דז"א (ביוצר מעורבת עם אור חיצוניות עתיק),

לחב"ד דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ויכוין לחמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנז' (ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א, בערבית מעורבת עם אור חיצוניות דא"א), [לאו"א (מלגו)]. ולהמשיך טיפה נוספת (מלבר) [למזל העליון.

(פרק אמצעי - חג"ת) גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י.

איהיהיה

להמשיך [הארת] טיפות המוחין דחו"ב דבינה דז"א (ביוצר מעורבת עם אור חיצוניות דעתיק),

לחג"ת דחג"ת דא"א.

ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ולחמשיך [הארת טיפות] המוחין דחו"ב דבינה הנז' (ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א, בערבית מעורבת עם אור חיצוניות דא"א), [לאו"א (מלגו)]. ולהמשיך טיפה נוספת (מלבר) [למזל העליון.

(פרק תחתון - נה"י) גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י.
(בפנימיות וחיצוניות דפנימיות בלבד - עי' הגהה א' בעמוד הבא)

איהיהיה

ולחמשיך [עצמות] טיפות החו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דעתיק,

לנה"י דחג"ת דא"א, שהם התרין כתפין.

ולזווג הנה"י דחג"ת דא"א.

איהיהיה

[לז]. ולהמשיך [עצמות] טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א, מעורבת עם אור עצמות דא"א,

ג"כ [לאו"א (מלגו)]. ולהמשיך טיפה נוספת (מלבר) [למזל העליון.

(א) ויכוין להמשיך או"פ דתרין כתפין דא"א, שהם תרין עטרין דדעת [תחתון] דז"א (בפנימיות דחיצ').
וגם או"פ דקוצא דשערי דא"א, עד רישא דז"א:

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקה, שהם ע"ב וקס"א (שייד רק לטיפה מלבר) (*).

יוד אלהי הי יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה, לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה, לחב"ד דאימא.

גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י (**), ומתגלים כל החו"ג. ועי"ז נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד, ואימא עם תבונה פרצוף אחד (דכללות). ויורדים או"א עילאין ומתלבשים בייסודות הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות, ודחיצונות דפנימיות, ופנימיות דחיצונות, רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר (צ"ל אח"כ) הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא (נשיקין) בכתרים ובחב"ד ובז"ת
אהיהיהה **אהיהיהה** **אהלוהיהם** **אהדונהי**

(א) ועיין בספר עלי נהר די"ג ע"א (בנדמ"ח מ"א ע"א) אות מ"ה, שכתב וז"ל: מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א, הוא לפנימיות דחיצונות, כנז' בדרושי ר"ה וכו'. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות, שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן, כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א, ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים. א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים, גם קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א, עכ"ל. יא"ה (*). עי' ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג, ריפ"ש אות א'. עי' עח"ל עמוד 176.

(**) עי' אוצ"ח דף כ"ד ע"ב פ"ג, וע"ג הרה"ג שד"ה אות ג', ודף כ"ז ע"ב הרה"ג שד"ה אות ג'. עי' מע"א דף צ"ו ע"א ד"ה גם יכוין. בא"ל ח"א דף ס' רע"ב ד"ה ויכוין. תו"ח דף קכ"ט ע"ב.

(ב) וכמ"ש בספר עלי נהר די"ב ע"ד (בנדמ"ח ל"ח ע"א) אות מ"ג, וז"ל: ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא, אהי"ה הוי"ה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו'. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון, דגופא בגופא דאו"א, התמיד. ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי, וכעד"ז בזווג זו"ן. במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא, ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. וזווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום, וע"ש. ואני הצעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בספר פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז. וז"ל: זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, צ"ל אח"כ, וט"ס נפל בספרים וע"ש. ונ"ל הטעם שאמר ט"ס, יען כי רצה לפרש כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א, והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא. ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס. וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ, יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה, מלבד הזווג החיצון דמלת שמע. ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ. וזהו לא כמ"ש בספר עלי נהר, כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א, כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע, ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א. ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב יא"ה.

[לז:]

(א) כונה זו היא בק"ש דערבית לבד

גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב וגם לעורר מ"ן דאימא ע"י נשמה שלו ושם ס"ג ומזדווגים בבחינת כלים החיצונים דפנימיות שלהם:

יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו, וכן יכוין להמשיך הד' מוחין דבינה שבחב"ד דאימא החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותה (כתוצאה של יהוד דנשיקין).

(מערכת כ"ד שעות).

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד דאימא שם ע"ב שהוא בחינת טיפת ההזרעה והוא ע"ב של תיבות דויסע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן:

יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה
יְהוָה

(כאן נעשה יחוד גופא בגופא) ויכוין לזווג ישו"ת הראשונים, דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם חכמה וחסדים שהם מ"ה דב"ן, והם חח"ן, ודת"י דחסדים דצלם דאימא, ונותנתם לאבא. ואבא משפיע מ"ד והם בינה וגבורות שהם ב"ן דמ"ה, והם בג"ה, ודת"י דגבורות דמוחין דצלם דאבא, ונותנם לאימא.

ועי"ז נכלל הצלם דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדים שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ומתלבשים ד' מוחין בנה"י: חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צלם דאחור, בערבית דחכמה (ביוצר דחו"ב) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י (דג"ר) דיש"ס.

ועד"ז נכללו המוחין דצלם דאימא ונעשה כולו מבינות וגבורות שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשים ד' מוחין הנז' בנה"י (דג"ר) דילה: חכמה בנצח, בינה בהוד, חו"ג ביסוד, והם צלם דאחור, בערבית דחכמה (ביוצר דחו"ב) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י (דג"ר) דתבונה. [לח.].

(לידה א') ואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י (דג"ר) דישו"ת הא', וכל צלם כלול מ"ס שבו דכל פר' ופר' מהפרצופים הנ"ל, ויורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל באחוריים דכחב"ד דישו"ת השניים (טיפה גופנית) דהפר' הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מחוץ לכחב"ד דישו"ת השניים (טיפה גופנית) דפרצוף הנ"ל. והם ב' דצלם.

ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין (רשימו) שהם הכחב"ד דב' הצלמים דאו"א דפרצופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הצלמים דאו"א דהפרצופים הנ"ל ומתלבשים באחוריים דחג"ת דישו"ת השניים (טיפה גופנית) דפרצופים הנ"ל.

ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מחוץ לחג"ת דפרצופים הנ"ל והם ל' דצלם.

ולהשאיר שם (רשימו) החג"ת דב' הצלמים הנ"ל. (כאן מתבצע [השלמת] הצינון, ג"ר דאימא ו"ס דאבא. שע"ר ח"ב ש' ע"ב-ג'). ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הצלמים להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן בג"ה דת"י דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישו"ת הב' (טיפה גופנית) דהפרצופים הנ"ל הנק' צ"ל דצלם (לידה ב', אחרי הניתוק), והם ישו"ת השלישיים:

צ"ל נה"י דג"ר - עיין בא"ל ח"א, דף ס"א סע"ב.

[לט:]

ביוצר

יכוין להחזיר המוחין ד-ל"מ דאבא שעלו למ"ן עם הנרנח"י והמקיפין:

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

בינה

הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה

הה הה

גבורות
יה

חסדים
יוד הא

חכמה

הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי

הי הי

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דחוי"ב דז"א (בר"ח גם דכתר):

בערבית

יכוין להחזיר המוחין ד-צ' דאבא שעלו למ"ן עם הנרנח"י והמקיפין:

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה

בינה

א אל אלה אלהי אלהים

חכמה

אלף למד הי יוד מם

חוי"ג

אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד,
אלף למד הי יוד מם

לחח"ן בג"ה דת"י דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דבינה דז"א:

[כז:]

ובק"ש דערבית חוץ מחזרת המוחין דו"ק שעלו למ"ן בתיבת אחד:

גם יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דיש"ס עם ה-ל"מ צלם דמוחין דיניקה דנרנח"י דרוח דנשמה המלובש בתוכה עם נרנח"י דרוח דנשמה שהם ט' הוי"ו"ת ו-ט' אחי"ה ונקודותיהם כידוע שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרוח דנרנח"י דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן:

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד חג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן דבינה דז"א:

ועתה יכוין להמשיך הו"ק דמוחין דגדלות שהם חח"ן בג"ה דת"י דנה"י וחג"ת דחב"ד דנה"י (ביוצר דחו"ב) (ובערבית דבינה) (ובר"ח) גם דכתר) דתבונה עם המוחין דאו"פ ד-צ דצלם דנרנח"י (בערבית דנשמה) (ביוצר דחיה ונשמה) דב"ן דמ"ה ודב"ן עם המוחין דו"ק דגדלות שהם ד' שמות יה"ו ו-ד' שמות אה"י ו-ד' שמות אהו"ה ו-ד' שמות אה"ו דחו"ב דחו"ב דחו"ב דחו"ב עם הנרנח"י שלהם:

אֱלֹהִים*
 יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהִים
 יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

אֱלֹהִים
 יְהוָה

[כח:]

חו"ב וחו"ג
 דחכמה דאימא

יוד הי ויו

יוד הי ואו

יוד הא ואו

יוד הה וו

חו"ב וחו"ג
 דחסדים דאימא

אלף הי וו הי

אלף הה וו הה

אלף הא וו הא

אלף הה ואו הה

חו"ב וחו"ג
 דגבורות דאימא

אלף הי וו

אלף הה וו

אלף הא וו

אלף הה ואו

חו"ב וחו"ג
 דבינה דאימא

אלף הי יוד

אלף הי יוד

אלף הא יוד

אלף הה יוד

* א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו דפנימיות דפנימיות הם בציור חו"ב וחו"ג. ועיין במש"ל בכונות העמידה:

לחח"ן בג"ה דת"י דחב"ד דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן (ביוצר דחו"ב) (ובר"ח גם דכתר) * (דפר' חו"ב חו"ג [דחכמה] דכתר דנה"י דבינה דז"א דכלים פנימיים (ובמנחה דכלים אמצעיים),

לג' כלים דחכמה דז"א	לג' כלים דדעת דז"א	לג' כלים דבינה דז"א
יוד הי ואו הא	יוד הי ויו הי	אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא
י יה יהו יהוה	יוד הי ואו הי	אלף והא יוד והא
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה	אוהיה

ולהשאיר שם בחב"ד המוחין דחג"ת, ולהוריד המוחין דנה"י לחג"ת דז"א

אוהיה	אוהיהוהו	אוהיהוהו	אוהיהוהו
יהוה	יהוהוהו	יהוהוהו	יהוהוהו

חכמה	חסדים	גבורות	בינה
יוד הי ויו	אלף הי וו הי	אלף הי וו	אלף הי יוד
יוד הי ואו	אלף הה וו הה	אלף הה וו	אלף הי יוד
יוד הא ואו	אלף הא וו הא	אלף הא וו	אלף הא יוד
יוד הה וו	אלף הה ואו הה	אלף הה ואו	אלף הה יוד

לחח"ן בג"ה דת"י דפרצוף חב"ד דפנימיות דפנימיות דב"ן דמ"ה ודב"ן (ביוצר דחו"ב) (בערבית דבינה) (בר"ח גם דכתר) (דפר' חו"ב חו"ג דכתר דנה"י דבינה דז"א דכלים פנימיים (במנחה כלים אמצעיים או בערבית כלים חיצוניים).

לג' כלי חסד דז"א	לג' כלי ת"ת דז"א	לג' כלי גבורה דז"א
א, אל, אלו, אלוה	יוד הה ואו הא	י
אלוה	י יה יהו יהוה	אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
אלף למד	יהוהוהו	יהוהוהו

[מזא.]

אח"כ יכוין להמשיך ב' צלמי המוחין דאו"פ הגדלות דחיצוניות דפנימיות דז"א. ** (וגם יכוין להמשיך ב' צלמי ו"ק דמוחין דאו"מ כחב"ד דאו"מ דז"א. ובעמידה מתפשטין המוחין דו"ק דאו"פ דז"א בו"ק דאו"פ דחו"ב וכתר דז"א והחב"ד דמוחין מקיפין לכחב"ד דאו"מ דז"א ומתפשטין הו"ק דמוחין פקיפים בו"ק דאו"מ דחו"ב דז"א (בר"ח גם דכתר כידוע):

* עיין בנה"ש דל"ו ע"ב אות ט"ו.

◆ ענ"ה דף צ"ה ע"ב, הגהת השד"ה אות כ"ב.

הו"ק הגדלות דאימא דכל שורשי המוחין שבכתר נכנסים בשורש החכמה דכתר. וכן עד"ז כל העבודה עד תיבת באהבה, שאז כולם מסתלקים. לאחר מכן, כל שורש נכנס במקומו. ** (עיין בפתח עינים דף כ"ד ע"ב אות כ"ט וז"ל שמעתי מקשים דלא נקט לבחינת ו"ק דמקיפים אלו דחיצוניות דפנימיות הנמשכים בק"ש בחינת זווג ע"ד הנז' בעמידה וכו')

בק"ש דיוצר:

יכוין למספר רומח באופן זה

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
 גי' רל"ב

ועם י"ו אותיות שרשם

יהוה יהוה יהוה יהוה

ועם ו' אכדטם דקטנות דאו"א

אכדטם אכדטם אכדטם אכדטם אכדטם

גי' רומח

בק"ש דערבית:

יכוין למספר רומח באופן זה

ע"ב דס"ג יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 ע"ב דמ"ה יהוה יוד הא ואו הא
 ע"ב דב"ן י.ה.י.הו.יהוה יהוה
 גי' רי"ו

ועם ל"ב אלהי"ם

אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים
אלהים	אלהים	אלהים	אלהים

ועם ו' אלהים דקטנות דאו"א

אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים

גי' רומח

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְהוָה יהוה ויהוה ארון הכל **אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי**
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־
כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדַרְתָּם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת:
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְהוָה יהוה ויהוה ארון הכל **וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם** (יכוין לקיים מצות לא תעשה שלא לתור
אחרי מחשבת הלב למינות ואחרי ראות העינים לזנות) **וְלֹא־תָתְּוּרוּ** (לא תנאף)
אֲחֵרֵי לְבַבְכֶם וְאֲחֵרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם:
לְמַעַן תִּזְכְּרוּ (זכור את יום השבת) **וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם**
קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְהוָה יהוה ויהוה ארון הכל **אֱלֹהֵיכֶם** (יכוין לקיים מצות
עשה של זכירת יציאת מצרים) **אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם**
לְהָיִית לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְהוָה יהוה ויהוה ארון הכל **אֱלֹהֵיכֶם:** (לא תענה ברעך)
[אָמַת:]

יזהר לסיים "אני ה' אלהיכם אמת" עם הש"ץ ביחד ומלת אמת יאמר אותה עם הקהל בקול רם (גם הש"ץ יאמר אותה בלחש), ואחר כך ישתוק וישמע מהש"ץ כשחוזר לומר "ה' אלהיכם אמת" ויכוין לצאת ידי חובה באמירתו. ואם לא הספיק לגמור עם הש"ץ או שהוא מתפלל ביחיד, אז אחרי שגומר אני ה' אלהיכם אמת יחזור לומר ה' אלהיכם אמת, כדי להשלים מנין רמ"ח תיבות של ק"ש כמנין איבריו של האדם:

(וחזור החזן) **יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְהוָה** יהוה ויהוה ארון הכל **אֱלֹהֵיכֶם אָמַת:**

וְאִמּוֹנָה כל זאת וקיים
כִּי עָלֵינוּ.

הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְהוָה יהוה ויהוה ארון הכל **אֱלֹהֵינוּ וְאִין זוּלָתוֹ.**
וְאִנְזָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים. הַגָּאֵלָנוּ מִלְכָּנוּ מִכַּף כָּל
עָרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ.

הַמְשִׁלִּים גָּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּזַיִים וְלֹא
נָתַן לְמוֹט רַגְלָנוּ. הַמְדַרְיָכָנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וַיָּרֶם

קָרַנְנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל הָעוֹשֶׂה לָנוּ נְקָמָה בַּבְּרָעָה.
 בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם. הַמִּכָּה בְּעִבְרָתוֹ
 כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם
 לְאֲזָרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי יַם סוּף. וְאֶת
 רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּעַל. רָאוּ בְנֵים אֶת
 גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ
 עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה
 וְאָמְרוּ כָּלָם. מִי כָמֹכָה בָּאֱלִים יְהוָה ^{יְהוָה יֵהוּא אֱהָדוּנָהי} ^{חַי חַי וְיִחַי אֲדוֹן הַכֹּל} מִי כָמֹכָה
 נֹאדָר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תַהֲלֵת עֲשִׂיהַּ פְּלֵא: מַלְכוּתָךְ
 יְהוָה ^{יְהוָה יֵהוּא אֱהָדוּנָהי} ^{חַי חַי וְיִחַי אֲדוֹן הַכֹּל} אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בְנֵיךָ עַל הַיָּם יַחַד כָּלָם הוֹדוּ
 וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה ^{יְהוָה יֵהוּא אֱהָדוּנָהי} ^{חַי חַי וְיִחַי אֲדוֹן הַכֹּל} יְמִלְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר
 כִּי פָדָה יְהוָה ^{יְהוָה יֵהוּא אֱהָדוּנָהי} ^{חַי חַי וְיִחַי אֲדוֹן הַכֹּל} אֶת יַעֲקֹב. וּגְאָלוֹ מִיַּד חֲזָקָה מִמֶּנּוּ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{יְהוָה יֵהוּא אֱהָדוּנָהי} ^{חַי חַי וְיִחַי אֲדוֹן הַכֹּל}, גֹּאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂכִּיבְנוּ אָבֵינוּ לְשָׁלוֹם,
 וְהַעֲמִידְנוּ מִלְכָּנוּ
 לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוּשׁ
 עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמָךְ וְתַקְּנֵנוּ מִלְכָּנוּ
 בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 מִהֲרָה לְמַעַן שִׁמְךָ וְהַגָּן בְּעֵדְנוּ.

וְהִסַּר מֵעֲלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב. דְּבַר. חֲרָב. חֲזוּלִי. צָרָה. רָעָה.
 רָעַב. וְיָגוֹן. וּמִשְׁחָזִית. וּמִגְּפָה. שְׂבוּר. וְהִסַּר הַשְׂטָן
 מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. וּשְׂמוֹר צְאֵתְנוּ
 וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי אֵל

החזן אומר חצי קדיש:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיּהוּ רַבָּא. (אמן): בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיּהּ. וְיִמְלִיךְ מְלְכוּתִיּהּ. וְיַצְמַח פְּרָקְנִיּהּ. וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן): בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן):
יְהֵא שְׁמִיּהוּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלְמָיָא יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמִיּהוּ דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן): לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָּא. וְדַאמִירָן בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן):

אֲדֹנָי, שְׁפַתַי תִּפְתָּח. וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

יכוין לכלול ולקשר ולחבר פנימיות וחיצוניות בי"ע דאצילות פנימים ומקיפים הוה דהוי"ה הכוללת, וסמ"ב משולבים, ואל אדני, ואל הוי"ה, ואל שד"י, משולבים עם י דהוי"ה הנו', ושם ע"ב, ולכלול ולחבר נרנ"ח שלו עם נרנ"ח דאבי"ע, ולהמשיך נרנח"י ומוחין פנימים ומקיפים לפנימיות דחו"פ דאצילות.

הוהי

יוד יוד יוד, הה הא הי הי, וו ואו ואו ויו, הה הא הי הי
אאא ללל איש דהד נוי יה

ויכוין להעלות ע"י העמידה פנימיות חב"ד דאצילות שהוא חיצוניות החב"ד עצמם, להתחבר ולהלביש פנימיות החב"ד עצמם המלביש עתה לחיצוניות נה"י דעקודים. ופנימיות דחג"ת דאצילות שהוא חיצוניות החג"ת עצמם, להתחבר ולהלביש חיצוניות חב"ד שהוא פנימיות החג"ת עצמם. ופנימיות נה"י"ם שהוא חיצוניות הנה"י"ם עצמם, להתחבר ולהלביש חיצוניות החג"ת שהוא פנימיות הנה"י"ם עצמם.

וחו"פ חב"ד דבריאה במקום חו"פ נה"י"ם דאצילות.

והרי הם י"ג מדות בעולם האצילות.

מתחלת העמידה ע"ס התפלה יכוין מנורה ע"י יצחק.

יחוד התפלה

יכוין לתקן פגם ביטול התפלה. יכוין באות ו דהוי"ה שהוא הז"א להעלותו ליה ראשונה דהוי"ה שהיא אימא. ויכוין להעלות שתיהן לאות י דהוי"ה שהוא אבא. אח"כ יכוין להעלות ה אחרונה דהוי"ה שהיא הנוק' כדי לחברה עם אותיות ויהי הנז"ל דהוי"ה באופן זה:

וה ויהי הוהי גי' ח"ן כנגד אות ה אחרונה.

יכוין לעשות עצמו מרכבה וכסא לאדם דאצילות דקדושה [גד.] כדי שתחול עליו הקדושה העליונה ותתן לו כח לקשר העולמות

גלגלתא כתר

יהוה

מה שמאל בינה

יהוה

מה ימין חכמה

יהוה

דעת עליון

יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'

יוד ה' ואו ה'

יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'

יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'

דעת תחתון

יהוה יהוה

עין שמאל דאצילות

יוד ה' ויו ה'

יוד ה' ויו ה'

יוד ה' ויו ה'

יוד ה' ויו ה'

יוד ה' ויו ה'

(א) עין ימין דאצילות

יוד ה' ויו ה'

יוד ה' ויו ה'

יוד ה' ויו ה'

יוד ה' ויו ה'

יוד ה' ויו ה'

אזן שמאל

פנימי

יוד ה' ואו ה'

חיצון

כמספר אל יהוה ע"ה

נקב שמאל

חוטם נקב ימין

יהוה פנימיות יהוה חיצון

אזן ימין

פנימי

יוד ה' ואו ה'

חיצון

כמספר אל יהוה ע"ה

אהיה אהיה אהיה חיצוניות

אהיה יהוה אהיה [ג' חיים]

חוטם עם ד' אותיות והכולל ג' חיים

פה

ג' ס"ג וכ"ב אותיות דה' מוצאות הפה

יוד ה' ואו ה'

אזה"ע ג"כ ק דטלנ"ת זסשר"ץ בומ"ף

חיצוניות הפה

יוד, יוד הא, יוד הא ואו

ג' פ"ה

דבור אדני

קול דבור יאהדונה

דבור ג' כ"ו מ"ה ק"ל ועשר אותיות והכולל

יהוה. יוד הא ואו הא { מספר ואותיות כ"ו ומ"ה ג' פ"ה

יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא ק"ל

זרוע שמאל גבורה

יהוה

שוק שמאל הוד

יהוה

רגל שמאל ג'י

יוד אלה, ה' ה', ויו יוד, ה' ה'

גופא ת"ת

יהוה

ברית יסוד

יהוהוהוה

עטרת היסוד מלכות

יהוה

זרוע ימין חסד

יהוה

שוק ימין נצח

יהוה

רגל ימין ג'י

יוד אלה, ה' ה', ויו יוד, ה' ה'

(א) הי"ן: עיין בן איש חי ש"ר פרשת מקץ אות י"ג, רב פעלים סוד ישרים ח"ג סי' ז'. ע"י שע"ר ח"א ש' פ"ז.

בְּרוּךְ יְיָ

להוריד יי' דהוי"ה ולהעלות א דאדני.

יכוין להמשיך [הארת ה'] ו"ק דאחור דאחור דחכמה דכתר דבינה [בחזרה דחכמה] דנה"י דתבונה, עם ו"ק דצלמי המוחין יו"ד ה"י דקס"א, עם הנרנח"י, לו"ק דאחור דאחור דחכמה דכתר דבינה [בחזרה דחכמה] דנה"י דבינה דז"א. והם אות ו דהוי"ה.

(ס) אֱלֹהֵי
 יְהוָה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
 יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי
 יְהוָה

אֱלֹהֵי
 יְהוָה

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי
 יְהוָה

(ב) יוֹד ה"י דקס"א

יוֹד ה"י דקס"א

יוֹד ה"י דקס"א

לג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
 אֱלֹהֵי
 אֱלֹהֵי לְמוֹד

לג' כלי ת"ת דז"א

יוֹד הַאֵל וְהַאֵל
 יְיָ יְיָ יְיָ
 יְיָ יְיָ

לג' כלי גבורה דז"א

יְיָ
 אֱלֹהֵי לְמוֹד, אֱלֹהֵי לְמוֹד ה"י,
 אֱלֹהֵי לְמוֹד ה"י יוֹד, אֱלֹהֵי לְמוֹד ה"י יוֹד מִמֶּנּוּ
 יְיָ יְיָ

אֱלֹהֵי
 יְהוָה

אֱלֹהֵי יְהוָה אֱלֹהֵי יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי
 יְהוָה

יוֹד ה"י דקס"א

יוֹד ה"י דקס"א

יוֹד ה"י דקס"א

לג' כלי נצח דז"א

יְיָ
 צַב צב צב
 צב

לג' כלי יסוד דז"א

יְאֱהֻדוֹנֵהוּ
 שִׁינְךָ, שִׁינְךָ דְלֵת, שִׁינְךָ דְלֵת יוֹד
 שִׁינְךָ דְלֵת יוֹד

לג' כלי הוד דז"א

אֱדֹנָי
 א צבאו צבאות
 אורת

ך

(א) א"ה בסידור הארוך הנרנח"י אלו וגם כל הנרנח"י שהם בבחינת פנימיות דפנימיות כתובים שם הנרנח"י ההם בצירוף חו"ב וחוי"ג, ולקמן בעזה"י תבאר הטעם. ועיין בפתח עינים דכ"א סוע"ד מ"ש ע"ז ע"ש.
 (ב) א"ה בקצת סידורים המוחין אלו וכן כל המוחין דז' שמות דעסמ"ב ודקס"א קמ"ג קנ"א דד' כריעות ודד' זקיפות כולם כתובים המוחין ההם על הנרנח"י וצ"ע.

[גדה.]

(יכרע גופו)

ומשם לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר דבינה (או דחכמה) דבינה דרחל דאחור דאחור,

אות ה' אחרונה דהוי"ה, שורש הב' של הנוק' העומדת באחורי היסוד דז"א. (א)

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְוָד הַי' דקס"א

יְוָד הַי' דקס"א

יְוָד הַי' דקס"א

[נוק' העומדת באחורי היסוד]

יְהוָה

[לחבר] י"ה ד[צלמי ה] מוחין עם ו"ה שהם תו"מ.

יְוָד הַי' וְהַי'

[י"ה מלאים דמוחין עם ו"ה שהם תו"מ] גי' מ"ו.

וְדַי יו"י

להמשיך מילוי דע"ב זה מאבא

ג' כלי חכמה דז"א

ומחכמה דז"א (לנוק'). (ב)

יְוָד הַי' וְאֵו הַא

יְיָ יְהוָה יְהוָה

יְוָד הַא וְאֵו הַא

אֲבִי הַזֶּה שֶׁכָּל

מִנְסַעְפֵּי צִקְרֵי שֶׁת

יְוָד הַי' וְאֵו הַא

וע"י הארה זו, יכוין להמשיך הארת כ"ב

אתוון מיסוד דאימא שבחב"ד דז"א,

לנוק' שהיא ה' אחרונה.

(א) עיין בשער הכוונות בדרושי ר"ה דרוש ו' דצ"ג ע"ד.

(ב) הי"ן: במקום אחר הרחבנו שאין לגרום כאן לנוק'.

מַנְצֵפֶךְ [יהוה]

להמשיך הארת ה"ג מהארת יסוד דאימא
שבחב"ד דז"א ליסוד דז"א.

ה"ג
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה

ג' כלי יסוד דז"א
יֵאָהֳדוּנָהּ

שׁוֹן, שׁוֹן דלת, שׁוֹן דלת יוד
שׁוֹן דלת יוד

ג"י כ"ו יְהוָה

ושם [ביסוד ז"א] נעשים [הה"ג] הוי"ה א' (א).

ה"ג
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה

[גה:] ומיסוד דז"א לדעת דנוק'.
 ושם מתחלקים לה' הוי"ו"ת ג' ק"ל, דעת דנוק'.

ג"י ע"ב יֵיָהּ יְהוּ יְהוָה

ע"ב לחג"ת דנוק'. (ב)

[היינו שריבוע הוי"ה העולה ע"ב
 מתפשט בחג"ת דנוק'].

יכוין להמשיך הארת יסוד דאבא [הנקרא ברוך] המלוכש ביסוד דאימא, ליסוד דז"א [הנקרא ברוך]. ולהמשיך הארת ב' היסודות עם הארת החו"ג ליעקב ורחל, להעלותם לאחורי היסוד הכלולים [וכלולים] עמהם כל בי"ע שהיו בבריאה.

יכוין להמשיך כל הארות אלו דרך פנים דמלכות דכתר דז"א (3), ופנים דמלכות דחכמה (7), ואחוריה (8). וע"י אורות הנז' יכוין להעלות נוק' רחל וכל היכלי בי"ע והם היו"ד מלכויות דאח' דאח' דחכמה דכתר דבינה [או דחכמה] לאצילות. ולחבר מלכויות דדת"י דפרצוף חכמה דכתר בינה [או דחכמה] דבינה דנוק', לאחורי שורשי פרצופה כנגד אחורי יסוד דבינה [או דחכמה] דנה"י דבינה דז"א דאצילות.

פנים דמלכות דכתר דז"א.

יְהוָה (ה"ג) (א)

ג"י כ"ו

פנים דמלכות דחכמה.

ג"י ע"ב **יְהוָה (3) יוֹד הָא וְאוּ הָא (7)**

ג"י ק"ל **יֹוֹד, יוֹד הָא, יוֹד הָא וְאוּ, יוֹד הָא וְאוּ הָא (8)** אחוריים דמל' דחכמה.

הרי כ"ו ע"ב ק"ל כמספר ברוך

(א) עיין דרוש ו' דר"ה.

(ב) עיין דרוש ו' דר"ה דצ"ג ע"ג.

(ג) עיין תו"ח צ"ז רע"א, ההוי"ה הראשונה היא ה"ג בעצמם. ההוי"ה השניה - מדר' 3, מ"ה - מדר' 7.

אתה יא

להוריד י' דהוי"ה ולהעלות א דאהי"ה.

יכוין להמשיך הארת הג"ר דחכמה דכתר דבינה [או דחכמה] דנה"י דתבונה דאחור דאחור עם ג"ר דצלמי המוחין שהם אל"ף ה"י דקס"א עם הנרנח"י, לג"ר דאחור דאחור דחכמה דכתר דבינה [או דחכמה] דנה"י דבינה דז"א.

ובתחילה ימשיכם לחכמה דניקוד הנז' שהיא אות י' ומשם לבינה אות ה' ומשם לו' ת"ת דניקוד הנז', [ומשם למלכות ה' אחרונה].

לחכמה שהיא אות י'

אהי"ה
 יהוה

אהי"ה אהי"ה
 יהוה יהוה

אהי"ה
 יהוה

אלף ה"י דקס"א

אלף ה"י דקס"א

אלף ה"י דקס"א

ג' כלי חכמה דז"א י'
 יוד ה"י ואו הא
 י יה יהו יהוה
 יוד הא ואו הא

(יכרע ראשו) ומשם להמשיכם לבינה שהיא אות ה'.

[ג.ב.]

אהי"ה
 יהוה

אהי"ה אהי"ה
 יהוה יהוה

אהי"ה
 יהוה

אלף ה"י דקס"א

אלף ה"י דקס"א

אלף ה"י דקס"א

ג' כלי בינה דז"א ה'
 אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף הא יוד הא
 אלף הא יוד הא
 אהי"ה

ומבינה [דרך הדעת] לג' כלי ת"ת שהוא ו'.

אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
אלף ה' דקס"א	אלף ה' דקס"א	אלף ה' דקס"א

ג' כלי ת"ת ו'
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יְיָ יְיָ יְיָ

ומתפארת לג"ר דמלכות שהיא ה' אחרונה.

אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
אלף ה' דקס"א	אלף ה' דקס"א	אלף ה' דקס"א

חב"ד דנוק'

ולדחות החג"ת לחג"ת דנוק'.

אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
יוד ה' דקס"א	יוד ה' דקס"א	יוד ה' דקס"א

חג"ת דנוק'

ולדחות הנה"י לנה"י דנוק'.

אֱהִיָּה יְהוָה	אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה	אֱהִיָּה יְהוָה
יוד ה' דקס"א	יוד ה' דקס"א	יוד ה' דקס"א

נה"י דנוק'

אה יה
אלף הי יה

חיבור א"ה דמוחין עם י"ה חו"ב
[לחבר א"ה מלאים דמוחין עם י"ה] גי' ק"מ (ועוד כולל).

לף י וד י גי' ק"מ [בר:]

להמשיך מילוי דקס"א מאימא.

ג' כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אוי"ה
נוק'

ומבינה דז"א [דרך ת"ת ויסוד דז"א, ומשם]
לנוק' (א).

אבגדהוזהטיכל
מנסעפצקרשת

וע"י הארה זו יכוין להמשיך לנוק'
כ"ב אתוןן עצמם מן [יסוד דז"א, מכח]
ג"ר דמוחין הנז' הרמוזים בא"ת של אתה.

מנצפך

וה"ג עצמם הרמוזים בה' של אתה.

ה"ג
יהוה יהוה
יהוה
יהוה יהוה

והארת ה"ח (גורם לנוק' להתפשט לצדדים,
כנגד אחורי נו"ה דז"א)

ה"ח
יהוה יהוה
יהוה
יהוה יהוה

וד י יו י לף י וד י

מ"ו דכריעה א' וק"ם דכריעה ב'
גי' מקו"ם.

ההההה
ההההה

להמשיך לנוק' הוי"ה בהכאה
גי' מקו"ם.

להעלות ולחבר המלכיות דחח"ן בג"ה שלה בחח"ן בג"ה דשורשי פרצופה כנגד אחורי
נצח והוד דפרצוף חכמה דכתר דז"א דאצילות דניקוד הנז'.

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה דְּוֹנָהּ אֵי

להעלות א דאדני ולחברה עם י דהוי"ה.

יכוין להמשיך [הארת ה] ו"ק דפנים דאחור דחכמה דכתר דבינה (או דחכמה) דנה"י דיש"ס עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וי"ו ה"י דע"ב עם הנרנח"י, לו"ק דפנים דאחור דחכמה דכתר דבינה (או דחכמה) דנה"י דבינה דז"א והם אות ו'.

אֱלֹהֵיהֶן
יְהוָה

אֱלֹהֵיהֶן אֱלֹהֵיהֶן
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵיהֶן
יְהוָה

אֱלֹהֵיהֶן
יְהוָה

אֱלֹהֵיהֶן אֱלֹהֵיהֶן
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵיהֶן
יְהוָה

וְיָו הֵי דע"ב

וְיָו הֵי דע"ב

וְיָו הֵי דע"ב

ויכוין תחילה להמשיכם לחב"ד חג"ת דפנים דאח' דחכמה, ואח"כ יכוין לדחותם לחג"ת ונה"י דפנים דאח' דחכמה. (דצלם דיש"ס לא נכנס בז"א ועומד ע"ג רישא דז"א).

ג' כלי גבורה דז"א

יְהוָה
אלף, אלף למוד, אלף למוד הי,
אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מם
יְהוָה

ג' כלי ת"ת דז"א

יְהוָה הֵא וְאֵו הֵא
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

ג' כלי חסד דז"א

אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֱלֹהֵיהֶן
אֱלֹהֵיהֶן

אֱלֹהֵיהֶן
יְהוָה

אֱלֹהֵיהֶן אֱלֹהֵיהֶן
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵיהֶן
יְהוָה

וְיָו הֵי דע"ב

וְיָו הֵי דע"ב

וְיָו הֵי דע"ב

ג' כלי הוד דז"א

אֲדָנִי
אֲצַבֵּא אֲצַבֵּא
אֲוֹרֵת

ג' כלי יסוד דז"א

יְהוָה דְּוֹנָהּ
שׂוֹן, שׂוֹן דְּלֵת, שׂוֹן דְּלֵת יוֹד
שׂוֹן דְּלֵת יוֹד

ג' כלי נצח דז"א

יְהוָה
צַבֵּב צַבֵּב
צַבֵּב

(א) ומשם לחב"ד חג"ת דפנים דאחור דחכמה דכתר דבינה [או דחכמה] דבינה דרחל נוק'
דז"א אות ה' אחרונה. [בז:]

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהּ
יְהוָה

וַיֵּן הַי' דע"ב

וַיֵּן הַי' דע"ב

וַיֵּן הַי' דע"ב

יכוין להעלות המלכיות די"ס דפנים דאחור דרחל לאצילות. ולחבר המלכיות דד"ת דפנים דאחור דחכמה דכתר דרחל, כנגד אחורי היסוד דפנים דאחור דניקוד הנו' דז"א דאצילות. גם להעלות ולחבר המלכיות דו"ק דכתר דאחור דאחור דרחל, בו"ק דכתר דשורשי פרצופה כנגד ב"ש ת"ת דת"ת דז"א דאצילות דניקוד הנו'. לחבר ו"ה דע"ב דזקיפה א' עם י"ה דקס"א דכריעה א'.

וַיֵּן הַי' וַיֵּן הַי'

זקיפה ב' א"י להעלות א דאהי"ה ולחברה עם י דהוי"ה. יכוין להמשיך [הארת ה] ג"ר דפנים דאחור דחכמה דכתר דבינה [או דחכמה] דנה"י דיש"ס, עם ג"ר דצלמי המוחין שהם יו"ד ה"י דע"ב עם הנרנח"י, לג"ר דפנים דאחור דחכמה דכתר דבינה [או דחכמה] דבינה דז"א. ובתחילה ימשיכם ליו"ד חכמה דניקוד הנו', ומשם לבינה ה' ומשם לת"ת אות ו'. [ומשם למלכות ה' אחרונה].

(א) א"ה בסדור הארוך הנרנח"י אלו הנמשכים לנוק' וכן כל הנרנח"י הנמשכים לנוק' בד' כריעות ובר' זקיפות שהם בחו"ב וחו"ג דדעת דכתר אין כתובים שם הנרנח"י בפרטות לנוק' רק כתוב שם: ומשם לחב"ד חג"ת דנוק' וכו'.

ג"ר דיש"ס לחכמה אות י.

<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>
<p>יִוְד הִי דע"ב</p>	<p>יִוְד הִי דע"ב ג' כלי חכמה דז"א י' יִוְד הִי וְאֵן הֵא יִיָּה יְהוּ יְהוּה יִוְד הֵא וְאֵן הֵא</p>	<p>יִוְד הִי דע"ב</p>

(זקיפת ראשו) ומשם לג' כלי בינה שהיא אות ה'.

[גה.]

<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>
<p>יִוְד הִי דע"ב</p>	<p>יִוְד הִי דע"ב ג' כלי בינה דז"א ה' אֵלֶף, אֵלֶף הֵא, אֵלֶף הֵא יוֹד, אֵלֶף הֵא יוֹד הֵא אֵלֶף הֵא יוֹד הֵא אֵלֶף הֵא</p>	<p>יִוְד הִי דע"ב</p>

ומבינה [דרך הדעת] לג' כלי ת"ת שהוא ו'.

<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p>
	<p>ג' כלי ת"ת דז"א ו' יִוְד הֵא וְאֵן הֵא יִיָּה יְהוּ יְהוּה יִוְד הֵא</p>	

ומשם לג"ר דרחל דפנים דאחור.

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְיָ דַע"ב

חב"ד דנוק'

(ס) ולדחות החג"ת לחג"ת דנוק'.

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְיָ דַע"ב

חג"ת דנוק'

ולדחות הנה"י לנה"י דנוק'.

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְיָ דַע"ב

נה"י דנוק'

להעלות ולחבר המלכויות דחח"ן בג"ה דפנים דאחור דהכמנה דכתר דבינה דרחל, בחח"ן
בג"ה דשורשי פרצופה כנגד אחורי הנו"ה דז"א דניקוד הנו'.

ולהעלות כל י"ס מלכויות דכתר דפנים דאחור דרחל, ולהתחבר בי"ס דכתר דשורשי
פרצופה שהם כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א דניקוד הנו'.

(א) א"ה בסידור הארוך לא כתוב שם ולדחות החג"ת בחג"ת דנוק' והנה"י בנה"י דנוק', וגם מ"ש בזקיפה
ב' ולדחות החג"ת בחג"ת דנוק' והנה"י בנה"י דנוק', וכן בכל שאר הכריעות והזקיפות אין כתוב שם דחיות
בנוק' כלל רק הדחיות דז"א דוקא. וגם בסידור הקצר לא כתוב הדחיות בנוק' רק בברכה א' בכריעה ב'
ובזקיפה ב' דוקא. ונ"ל כי כל זה מאהבת הקיצור, אמנם הכונה לא תשתנה כלל יען כי כמו שיש דחיות בכל
הכריעות שניות והזקיפות שניות דז"א, כן מוכרח לכוין כ"ז בנוק'. ובסידור הקצר כתבו בברכה א' ומינה
לשאר, ואף בזאת אני לא השיגה ידי לכתוב בסידור הזה הדחיות דנוק' בכל שאר הכריעות והזקיפות רק
סידרתים למטה לעורר את המעיין והבוחר יבחר וא"ש את"מ. יא"ה

הי"ן: ובסידורנו סידרנו כל הדחיות בכל הד' כריעות וזקיפות.

להעלות ולחבר המלכויות דכחב"ד דכתר דאחור דאחור דרחל, בחב"ד דכתר דשורשי
[גכה:] פרצופה נגד שליש עליון ת"ת דת"ת דז"א דניקוד הנז'.

לחבר י"ה דזקיפה ב' עם א"ה דכריעה ב'.

אלף הי יוד הי

אח"כ חוזרין ומסתלקים מהז"א המוחין דישי"ס וג"פ עילאין דתבונה. ונשאר הו"ק דק"ש
בחב"ד חג"ת שלו.

אלהינו

פנימיות דחיצוניות

יוד הי ואו הי אימא

אל יי א י

אל שבאלהינו גי ייאי דס"ג.

וד ה וו ה גי ל"ב לאור מקיף (א)
דל"ב נתיבות חכמה שהם ח' ספירות
בחג"ת נהי"ם וכלולים בחכמה
וכל אחת כלולה מחו"ב חו"ג.

וד י יאו י מילוי דס"ג אור מקיף דז"א.

י ה ו ה יוד הא ואו הא

הוי"ה פשוטה אור פנימי דז"א [שהוא] שם מ"ה.
ושניהם [כ"ו ומ"ה] גי' הינ"ו דאלהינו כמספר ע"א
סנהדרי גדולה שבאימא.

אותיות נ"ו דאלהינו הם המקיף דעיטרא דגבורה
דדעת [תחתון] דז"א, הנמשך מכתף שמאלית דא"א

גם נ"ו דאלהינו הוא מקיף עליון (מדין לבוש)
דמצד אימא שהוא מקיף על ד' מקיפי התפילין.

פנימיות דפנימיות

יוד הי ואו הי אימא

אל יי א י

אל שבאלהינו גי ייאי דס"ג.

פנימיות דחיצוניות

6 בחינות מקיפי תפילין

(עי' ש' מאמרי רשב"י דף נ"ד סע"א)

1. חב"ד דאו"א.
2. יוצא החוצא, מתלבש בת"ת ויעשה כתר לז"א.
3. נה"י דאו"א.
4. יוצא החוצא.
5. ראש דז"א.
6. קוצא דשערי מכה ב (5) ומוציא החוצא, דרך המצח דז"א, את (6), והם מקיפי התפילין דז"א.